

på, at sygehuse ifølge § 8, stk. 3, i lov om udøvelse af lægegerning (lovbekendtgørelse nr. 236 af 9. august 1955) er forpligtet til på begæring af en offentlig myndighed at afgive attester til offentlig brug om de lægelige iagttagelser, som vedkommende sygehus er i stand til at meddele oplysning om, vedrørende en undersøgt eller behandlet person, der søger hjælp i henhold til forsikrings- og forsørgelseslovene.

Under disse omstændigheder har udvalget ikke fundet det fornødent at pålægge sygehuse pligt til at udlevere sygehusjournaler i de tilfælde, der omfattes af lovforslaget, og socialministeren har derfor stillet ændringsforslag, tiltrådt af udvalget, hvorefter ordene „herunder at begære sygehusjournaler forelagt“ udgår.

Den almindelige danske Lægeforening har i såvel skriftlig som mundtlig henvendelse til udvalget endvidere givet udtryk for en række synspunkter, som hovedsagelig vedrører samarbejdet mellem lægerne og den offentlige sygesikring, der i loven er søgt sikret ved nedsættelse af udvalg, dels på amtsplan, dels på landsplan. Udvalget har indhentet socialministerens bemærkninger til lægeforeningens henvendelse, der er optrykt som bilag 5 til betænkningen. Idet man nærmere henviser til dette bilag, skal udvalget bemærke, at man er enig med socialministeren i det synspunkt, at lægeforeningens ønsker i vidt omfang kan imødekommes, uden at der stilles ændringsforslag. For så vidt angår lovforslagets § 23, stk. 4, 2. pkt., har socialministeren stillet ændringsforslag på foranledning af henvendelsen. Der henvises herom til de ledsagende bemærkninger.

I slutningen af sin henvendelse har lægeforeningen henstillet, at der skabes mulighed for at videreføre den virksomhed, der udfoldes af Komiteen for Sundhedsoplysning, bl. a. ved udgivelsen af bladet „Helse“. Hertil bemærkes, at såvel udvalget som socialministeren lægger vægt på en videreførelse og udbygning af sundhedsoplysende virksomhed. Som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslag nr. 38 om den fremtidige anvendelse af midler indestående i anerkendte sygekasser m. v., er dette formål tilgodeset.

Socialministeren har endelig udtalt over for udvalget, at ministeren med stor inter-

esse har gjort sig bekendt med lægeforeningens synspunkter om foreningens medvirken ved den forberedende tilrettelæggelse af udbygningsplaner for social og sundhedsmæssig virksomhed (§ 11 i lov nr. 227 af 27. maj 1970 om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender).

Forskellige bestemmelser.

§ 30 omtaler spørgsmålet om anvendelsen af anerkendte sygekassers formue.

Socialministeren har ført forhandlinger herom med repræsentanter for de anerkendte sygekasser, hvorunder man er nået til enighed om oprettelse af en fond. Idet udvalget i øvrigt henviser til indholdet af ændringsforslaget og de ledsagende bemærkninger, bemærkes, at udvalget finder, at der ved anvendelsen af fondens indtægter i et vist omfang bør tages hensyn til, at fondens midler næppe tilvejebringes i ensartet omfang fra de forskellige geografiske områder. Det findes rimeligt, at fondens virksomhed i en vis udstrækning vil være præget af aktiviteter, der kommer de landsdele til gode, hvorfra fondens midler stammer.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende: *Socialmedicinsk enstrengethed.*

Begrebet enstrengethed har i de senere år præget debatten om socialreformen. Men allerede ved afgivelsen af socialreformkommissionens 1. betænkning blev det klart, at der ikke eksisterer en politisk vilje til at gå fuldstændig ind for en gennemførelse af enstrengetheden i dens videste konsekvenser. Lovforslaget fremtræder efter socialistisk folkepartis opfattelse som en cementering af flerstrengetheden i det socialmedicinske system. Hvis borgerens adgang til de socialmedicinske hjælpeforanstaltninger virkelig skal koordineres, må man inden længe drage omsorg for, at systemet er enkelt og overskueligt dér, hvor borgeren møder det, og at overskueligheden og enkelheden bevares helt op til den centrale politiske myndighed.

Ensartethed.

I forbindelse med betænkningens afsnit om større ensartethed for ydelsestørrelse ønsker socialistisk folkeparti at udtale, at der er grund til at frygte, at lovforslagets bestemmelser vil komme til at